

Ders 7 Sunuř

IMF, Dünya Bankası

1. Dünya Savaşı Sonrası Dünya Ekonomisi

- Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sanayileşme ve uluslararası  demeler, sabit döviz kuru sistemini oluşturan Altın Para Standardı'nın sağladığı ortamda gerçekleşmiştir.

1. Dünya Savaşı Sonrası Dünya Ekonomisi

- Ancak Savaşın ekonomilerde yarattığı yıkım, dış ticarete korumacı önlemlerin artması, Almanya'nın Savaşı kazanacağı beklentisiyle aşırı borçlanması sonucunda yaşadığı hiperenflasyon ve nihayetinde 1929 yılında yaşanan Büyük Buhran altın standardının yıkılmasına sebep olmuştur. Bu dönemde ülkelerin ulusal ekonomilerini korumak için izledikleri politikalar yeni-merkantilizm veya *komşudan dilenme politikası* (beggar thy neighbor) olarak adlandırılmıştır.

Komşudan Dilenme Politikası

- **Komşudan dilenme politikası** ülkelerin kendi üretim ve istihdam seviyesini koru- mak veya artırmak için ithalatı kısıtlayıcı önlemler ve devalüasyon uygulamalarıyla yurtiçi talebi ithal mallardan yurtiçinde üretilen mallara doğru kaydırmaya çalış- malarıdır. Diğer yandan da devalüasyon aracılığıyla ihracat teşvik edilir. Ancak ülke açısından dış dengeyi sağlamaya yardımcı olan bu politikalar ticaret ortağı olan ülke- lerde tam tersi etki yaratacak, dış ticaret açı- ğının ve işsizliğin artmasına yol açacaktır.

Devalüasyon

- Bu dönemde sıkça başvurulan yöntemlerden birisi de ulusal paranın değerini düşürerek (devalüasyon) ithalatı pahalı hâle getirmek olmuştur. Serbest ticaretin kısıtlanması, sanayileşmiş ülkelerin dış piyasalara ürettiklerini satabilmelerini engellemiş, bu durum Buhranın etkilerinin daha uzun sürmesine neden olmuştur. Uluslararası ödemeler sisteminde belirsizlik yaratan bu uygulamalar karşısında 1936 yılında ABD, İngiltere ve Fransa Üçlü Anlaşma'yla ulusal paralarının değerini değiştirmeme konusunda uzlaşmışlardır. Bu girişim, Birinci Dünya Savaşı sonrasında ilk kez küresel ekonomiye istikrar kazandırma arayışı olarak kabul edilebilir.

Serbest Ticaretin Kısıtlanmasının Etkileri

- Serbest ticaretin kısıtlanması, sanayileşmiş ülkelerin dış piyasalara ürettiklerini satabilmelerini engellemiş, bu durum Buhranın etkilerinin daha uzun sürmesine neden olmuştur.
- Uluslararası ödemeler sisteminde belirsizlik yaratan bu uygulamalar karşısında 1936 yılında ABD, İngiltere ve Fransa Üçlü Anlaşma'yla ulusal paraları- nın değerini değiştirmeme konusunda uzlaşmışlardır. Bu girişim, Birinci Dünya Savaşı sonrasında ilk kez küresel ekonomiye istikrar kazandırma arayışı olarak kabul edilebilir.

Bretton Woods Konferansı

- İkinci Dünya Savaşı devam ederken dünya ekonomisinin yeni süper gücü ABD öncü- lüğünde 1944 yılında New Hampshire eyaletinin bir bölgesi olan Bretton Woods'ta 44 ülkenin katılımıyla *Birleşmiş Milletler Para ve Finans Konferansı* gerçekleştirilmiştir.
- Konferansta İkinci Dünya Savaşı sonrasında Almanya ve Japonya'nın yenileceği beklentisi üzerine gelişmiş sanayileşmiş ülkelerin çıkarlarıyla örtüşmeyen ekonomik çatışmaları engelleme yöntemleri, dış ticaretin serbestleştirilmesi ve ülkeler arasında ödemelerin sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesini sağlayacak istikrarlı bir uluslararası parasal sistemin kurulması konuları tartışılmıştır.

Bretton Woods İkizleri

- Konferansın sonucunda kabul edilen Bretton Woods Anlaşması ile 22 Temmuz 1944 tarihinde kapitalizmin yaşadığı krizi aşmak ve yeni bir uluslararası ekonomik düzen kurmak amacıyla iki uluslararası örgüt kurulmuştur. *Bretton Woods ikizleri* olarak anılan bu örgütler *Uluslararası Para Fonu (IMF)* ve Dünya Bankası olarak da tanınan *Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası (IBRD)*'dir.

II. Dünya Savaşı Ekonomik Düzen

- ABD ekonomik gücünü kabul ettirmiş,
- sistemin merkezinde değeri altına bağlı olan Amerikan doları rezerv para olarak yer almış,
- diğer ülkelerin de ulusal paralarının değerini dolara bağlamalarıyla yeniden **sabit döviz kuru** rejimi kurulmaya çalışılmıştır.

GATT, OECD

- Sistemin üçüncü ayağını ise ülkeler arasında ticareti düzenleyen, serbestleşmesini sağlayan *Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması* (GATT) oluşturmaktadır. 1947 yılında başlayan bu oluşum 1995 yılında yerini *Dünya Ticaret Örgütü* (WTO)'ne bırakmıştır. İkinci Dünya Savaşı sonrasında batı Avrupa kapita- lizminin yeniden inşasında önemli rol oynayan diğer bir örgüt ise günümüzdeki adıyla *Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü* (OECD) olmuştur.

IMF (Uluslararası Para Fonu)

- İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulacak, uluslararası ekonomik sistemin temelini oluşturan Bretton Woods Anlaşması'nın 22 Temmuz 1944 tarihinde imzalanmasının ardından 27 Aralık 1945 tarihinde Uluslararası Para Fonu faaliyetlerine başlamıştır.
- Gerçekleştirdiği ilk mali yardımda 1947 yılında Fransa'ya 25 milyon dolar kredi sağlamıştır.
- **Başlangıçta 29 ülkeyle yola çıkan IMF'in bünyesinde Doğu Bloğu ülkeleri yer almamıştır.**
- Türkiye de 11 Mart 1947 tarihinde IMF'ye katılmıştır. Siyasi alanda başlayan Soğuk Savaş ekonomik alanda da devam etmiştir. Dünya ekonomisinde adeta iki kutup arasında da ekonomik yarış sürmüştür. IMF üyelerinin sayısı 1950'lerin sonlarında ve 1960'lı yıllarda birçok Afrika ülkesinin bağımsızlıklarını kazanmasıyla artmış ancak Sovyet etki alanındaki birçok ülke Örgüte katılmamıştır.

1960'lı yılların sonuna kadar güçlü IMF

- Bretton Woods Sistemini'nin sacayaklarından birisi olan IMF, görevlerini 1960'lı yılların sonuna kadar yürütebilmiştir. Örgüt'ün kurulduğu dönemde uluslararası ödemelerde ABD doları rezerv para olarak kullanılmak- taydı.
- Nispeten istikrarlı olan bu sabit döviz kuru sisteminde başta ABD olmak üzere batı kapitalizminin lider ülkeleri üretim güçlerini yeniden artırmışlardır.

Triffin Paradoksu

- Belçikalı iktisatçı Robert Triffin, 1960 yılında Bretton Woods sisteminin sonunda gelip bir açmaza dayanacağını ileri sürdü. O yıllarda ABD Dolarının karşılığında altın vardı. Bretton Woods sistemi, basılan her 35 Dolar karşılığında ABD Hazine kasalarına 1 Ons altın konulmasını öngörüyordu. Doların, altın karşılığı basılmaya devam etmesi, altın karşılığı basılmayan diğer paralar karşısında tercih edilme üstünlüğü sağlıyor ve Dolar rezerv para konumuna giriyordu. Rezerv para konumunda olduğu için Dolara, ABD içinden olduğu kadar dış dünyadan da talep vardı. Triffin'e göre cari açık veren ABD, bu açığı kapatmak için Dolar basıp dünyaya dağıtmaya devam ettikçe insanlar, ABD hazine kasalarındaki altının bu kadar Doların karşılığını vermeye yetmeyeceğini düşünecek ve Dolara güven azalacaktı. Cari açığı kapatmak üzere Dolar basmakla Dolara güven sağlamak arasında oluşan çelişki Triffin Çelişkisi (Paradoksu) adıyla anılır oldu.

ABD Ekonomisinde Bozulma

- Ancak 1963'te başlayan Vietnam Savaşı ve ABD'nin soğuk savaş harcamaları ekonomik dengelerinin bozulmasına yol açmıştır. Değeri belirli bir miktarda altına bağlı olan ABD dolarına güvenin azalması ve 1971 yılında doların altınla olan bağlantısının kesilmesiyle sistem fiilen çökmüştür.

Uluslararası bir Rezerv Para Oluřturma Gerekliliđi

- Uluslararası rezerv para olan dolara olan güvenin ortadan kalkması ve dünya ekonomisinde altın arzının artırılmaması nedeniyle ortaya çıkan uluslararası para krizinin aşılabilmesi amacıyla ülkelerin resmi rezervlerindeki dolarları ve altını destekleyecek uluslararası bir rezerv para yaratılması fikri hayata geçirilmiştir. IMF Guvernörler Konseyi'nin 1967 yılında aldığı kararla *Özel Çekme Hakları* (Special Drawing Rights – SDR) sistemi yürürlüğe girmiştir.

Özel Çekme Hakları (SDR)

- Doların altınla olan bağlantısının kesilmesinin ardından uluslararası ödemelerin gerçekleşebilmesi için IMF üyesi ülkelerin paralarının değerini belirleyebilecekleri bir referans oluşturmak amaçlanmıştır. Başlangıçta 1 SDR'nin değeri belirli miktarda altın ile tanımlanırken Bretton Woods Sistemi çöküp önemli para birimlerinin dalgalı kur uygulamasına geçmesiyle SDR'nin değeri bir para sepetine bağlanmıştır. Günümüzde SDR'nin değeri euro, Japon yeni, İngiliz sterlini, ABD doları ve en son olarak Ekim 2016'dan itibaren Çin renminbisinden oluşan döviz sepetine bağlı olarak belirlenmektedir.

Özel Çekme Hakları (SDR)

- IMF'ye üye olan her ülke SDR hesabına da katılır. Böylece IMF üyesi ülkeler arasında SDR aracılığıyla ödemeler gerçekleştirilir. IMF'in yarattığı SDR'ler her üyenin IMF sermayesine katkısı oranında (kota) üyelere dağıtılır. Böylece SDR ülkenin uluslararası rezervlerinin güçlenmesini sağlar. Bu nedenle SDR kaydî bir paradan çok alacak hakkı olarak tanımlanmaktadır. Karşılıklı ödemelerde SDR kotası yetmeyen ülke belirli bir faiz ödemekte, tersi durumda kendisine tahsis edilen kotadan daha fazla SDR bulunduranlar da faiz geliri elde etmektedir.

OPEC Petrol Krizi

- IMF 1973'teki petrol kriziyle bir şokla daha karşılaşmıştır. Petrol fiyatlarındaki ani yükseliş, birçok gelişmekte olan ülkenin dış ödeme güçlüğü yaşamasına neden olmuştur. Bu ortamda IMF ödeme güçlüğü çeken ülkelere yardım etme temel görevini yerine getirememiştir. Üstelik bu ülkelerin gelişmiş ekonomilerden sağladığı dış borçları geri ödeyememesi durumu, gelişmiş ülkelerde krizin etkilerinin daha da artmasına neden olmuştur. Diğer taraftan dış ödeme güçlüğü çeken ülkelerin ulusal paralarının değerini değiştirmeleri ve döviz giderlerini kısmak için ithalatı kısıtlamaları sonucunda sanayileşmiş ülkeler ürünlerini bu pazarlara satamamışlar, üretim krizine sürüklenmişlerdir.

1980'ler: Yeni Küreselleşme

- 1970'lerden sonra dünya ekonomisinde başlayan yeni küreselleşme döneminde IMF'in de yeni görevleri olmuştur. Liderliğini ABD'nin yaptığı kapitalizminin gelişmiş-sanayileşmiş ülkelerinin büyüme hızlarında ciddi düşüşler yaşanması, sermayenin ulusal ekonomi sınırını aşmasını, daha yüksek kâr getirecek yeni yatırımları gerçekleştirmesini gerekli kılmaktaydı.

Washington Konsensüsü

- Gelişmekte olan ülkelerde 1980'lerin başlarında dış borç krizinin başlamasıyla birlikte, bu borcun yönetimi ve geliştirmekte olan ülkelerin izleyecekleri piyasa öncülüğündeki kalkınma stratejilerine yönelik Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası ve ABD Hazine Bakanlığı arasında bir politika reçetesi benimsenmiştir. Özellikle Latin Amerika ülkelerine yönelik bu politika önerisi paketi daha sonra geliştirmekte olan ülkelerin tamamını kapsamıştır. *Washington Konsensüsü* olarak da anılan neoliberal ekonomi politikaları krizden çıkmak için izlenmesi gereken politikaların ana hatlarını belirlemektedir.

Washington Konsensüsü

- Mali disiplin
- Kamu Harcamalarının azaltılması (Keynesyan sistemden geri dönüş)
- Özelleştirme
- Serbest dış ticaret
- Serbest sermaye hareketleri
- Dalgalı kur
- Devlet kontrollerinin kaldırılması

Washington Konsensüsü'nün Uygulanması

- Bu yeni dönemde IMF, Dünya Bankası ve GATT'ın temel görevleri yapısal uyum programı adı verilen Washington Konsensüsü ile belirlenen ilkelerin uygulanması olmuştur (Williamson, 2009). Geniş anlamda Washington Konsensüsü'nün yansıdığı standart politika tavsiyesi paketleri, IMF ve Dünya Bankası'nın vermiş olduğu mali yardımların adeta koşulu haline gelmiştir.

Washington Konsensüsü'nün Uygulanması

- 1989 yılında Berlin duvarının yıkılışı ve 1991 yılında Sovyet- ler Birliği'nin dağılmasıyla IMF küresel bir örgüt haline gelmiştir. Yeni görevleri arasına eski Doğu Bloğu ülkelerinin kapitalizme geçiş sürecini yönetmek/yönlendirmek de girmiştir.
- IMF 90'lı yıllar boyunca bu ülkelere politika danışmanlığı, teknik yardım ve finansal destek sağlamıştır.
- Bu süreç *geçiş ekonomilerinin* 2004 yılında AB üyeliğini elde etmeleriyle başarıya ulaşmıştır.

1990'lı yıllar: sermaye hareketlerinin hızlanması

- Sovyet Bloğu'nun çökmesinin ardından küresel kapitalizm zaferini ilan etmiş ve dünya ekonomisinde sermaye hareketleri hız kazanmaya başlamıştır.
- Küresel sermaye hareketlerinin sermayenin kıt olduğu ülkelere doğru gerçekleşeceği, böylece özellikle gelişmekte olan ülkelerde ucuzlayan sermaye maliyeti ve genişleyen kredi hacmi sayesinde sabit sermaye yatırım harcamalarını artıracacağı ve ekonomik büyüme hızlarının yükseleceği beklentisine rağmen 90'lı yıllar bir çok gelişmekte olan ülkenin krize sürüklenmesine sahne olmuştur.

1990'lı yıllar: Kriz Yılları

- Dünya ekonomisindeki finansal serbestleşmenin yarattığı tahribatın en güçlü olduğu dönemlerden birisi 1997 Asya Finansal Krizi olmuştur.
- Finansal krizden etkilenen hemen hemen her ülke, hem mali yardım hem de ekonomi politikaları reformu konusunda IMF'den destek istemiştir. IMF'nin desteğine başvuran ülkelere neoliberal politikalar kapsamında yapısal uyum programları adeta tek çözüm reçetesi olarak sunulmuştur.

IMF Reçetelerinin Başarısızlığı

- Buna rağmen 2000'li yılların başına kadar geçiş ekonomileri krizden kurtulamamış, Latin Amerika ülkelerinin çoğu, Rusya ve Türkiye sık sık finansal krizler yaşamış ve Sahra Altı Afrika ülkeleri yoksulluktan kurtulamamıştır. Finansal krizlerle başa çıkmak için izlediği politikalar IMF'nin çok yoğun eleştirilerle karşılaşmasına neden olmuştur.

2000'li yıllar: Neo-liberalizmin Kalbinde Kriz

- Dünya ekonomisinin temel sorunları ve hacim olarak giderek büyüyen küresel sermaye hareketleri karşısında izlenecek politikaların belirsizliği IMF açısından 2000'li yıllarda da sürmüştür.
- Nitekim IMF tarihindeki bir diğer önemli aşama 2007 yılında ABD'de mortgage kredi piyasasındaki çöküş ile başlayan ve 2008 yılında dünyaya yayılan küresel kriz olmuştur. Krizin IMF'nin sağladığı finansal serbestlik ortamında küresel sermaye akımlarındaki büyük dengesizliklerin sonucunda ortaya çıkması bu Örgütün yine tartışılmasına, yapısında ve yönetiminde reform taleplerine neden olmuştur.

IMF'nin Temel Amacı

- IMF'nin temel amacı, uluslararası parasal ve finansal sistemin istikrarını sağlamaktır. Dolayısıyla uluslararası finansal sistemi etkileyecek krizlerin etkilerini azaltabilmek için üye ülkeler ile birlikte çalışır, onlara yardımcı olur.

IMF'nin Amaçları

- Paranın küresel yönetişimini sağlamak ve bu alanda iş birliğini güçlendirmek,
- Döviz kuru istikrarını sağlamak,
- Uluslararası ticaretin dengeli büyümesini ve yaygınlaşmasını kolaylaştırmak,
- Çok taraflı ödemeler sistemi kurmak ve devamını sağlamak
- Ödemeler dengesi sorunları yaşayan ülkelere bu sorunları aşmaları için yöntemler sunma (Teknik yardım) ve kaynak sağlama (lender of last resort)

IMF Madde IV: Gözetim Altında Tutma

- IMF, ekonomik istikrar ve küresel büyümenin sağlanması için üye ülkelerin sağlam ekonomik ve mali politikaları izlemesini teşvik eder.
- Bu nedenle, küresel, bölgesel ve ulusal ekonomik gelişmeleri düzenli olarak gözetir. Aynı zamanda, tek tek ülkelerin politikalarının diğer ekonomiler üzerindeki etkisini de değerlendirmektedir.
- *Gözetim* görevine bağlı olarak IMF her üye ülkenin ekonomik durumunun derinlemesine değerlendirildiği raporlar yayınlar.

IMF Madde IV: Gözetim Altında Tutma

- IMF üye ülkelerin ekonomi yönetimlerine yol gösterici olmak ve uluslararası finansal sistem üzerindeki gözetim görevini yerine getirmek amacıyla her bir üye ülkenin ekonomik gelişmelerine ilişkin olarak (genellikle yılda bir kez) ayrıntılı *gözden geçirme* (konsültasyon) çalışmalarında bulunmaktadır.
- Söz konusu çalışmalar IMF Kuruluş Anlaşması'nın 4'ncü maddesi kapsamında gerçekleştirildiği için *IV. Madde Görüşmeleri* olarak da adlandırılmaktadır. Eğer bir üye Fon'dan kaynak kullanmışsa görüşmelerin sayısı artabilir.

Mali Yardım

- IMF kredileri, üye ülkelerin ödemeler dengesi sorunlarının çözümüne yardımcı olmak ve ekonomilerin istikrara ve sürdürülebilir bir ekonomik büyüme seviyesine kavuşabilmesi amacıyla verilir. Burada amaç ülkenin uluslararası ödemelerini düzenli bir şekilde gerçekleştirebilmesidir.

Mali Yardım

- IMF, mali yardım talep eden ülke ile uygulanacak ekonomi politikalarını görüşür ve bazı hedefler belirler. Fon'dan kaynak talep eden ülke, ödünç süresi içinde izleyeceği ekonomi politikasının içeriğini ve alacağı istikrar önlemlerini açıklayan bir *niyet mektubunu* IMF İcra Direktörleri Kurulu'na sunar.

Mali Yardım

- Niyet mektubu IMF tarafın- dan uygun görüldükten sonra ülkeye verilecek kredi dilimleri bir takvime bağlanır. Dilimlerin sırayla serbest bırakılması, ülkenin belirlenen ekonomi politikalarını uygulamasıyla mümkün olur.
-

Ana Kredi İmkanları

- *Destekleme (Stand-By) Düzenlemeleri (SBA):*
- Stand-by düzenlemeleri ile üye ÷lkeye, kısa vadeli ödemeler dengesi sorunlarını aşabilmesi için, 36 ayı aşmayacak şekilde genellikle 12-24 aylık süre zarfında, ÷lkelerin ko-tasıyla ilişkilendirilen belli bir miktara kadar kaynak kullanabilme imkânı sağlanmaktadır. Stand-by düzenlemeleri gelişmekte olan ÷lkeler için temel kredi aracıdır.

Ana Kredi İmkanları

- *Esnek Kredi Hattı (FCL)*: Güçlü ve istikrarlı ekonomi politikalarına sahip ülkelerin herhangi bir koşul aranmadan yeterli miktarda Fon kaynağına hızlı bir şekilde erişim sağlaması ve temel olarak krizlerin önlenmesi amacıyla uygulamaya konulmuştur.

Ana Kredi İmkanları

- *İhtiyati Likidite Hattı (PLL)*: Güçlü ve istikrarlı ekonomi politikalar sahip, ancak bölgesel veya küresel ekonomik ve finansal krizlerden etkilenen, fiili veya potansiyel ödemeler dengesi ihtiyacı bulunan ve Esnek Kredi Hattı İmkânı için uygunluk kriterini yerine getiremeyen ülkelerin yararlanması için oluşturulmuş bir imkândır.

Ana Kredi İmkanları

- *Uzatılmış Fon Kolaylığı (EFF)*: Temelekononmik reformlar gerektiren orta ve uzun vadeli ödemeler dengesi sorunları yaşayan ülkeler için geliştirilmiştir. Bu nedenle düzenleme- nin süresi Stand-by düzenlemesinden daha fazla olup, 3 ila 4 yıl olabilmektedir.

Ana Kredi İmkanları

- *Hızlı Finansman Aracı (RFI)*: Dünya ekonomisinde mal fiyatlarındaki dalgalanmalar ve doğal felâketler gibi dış şoklara maruz kalan ya da çatışma sonrası gibi kırılgan durumlarda bulunan IMF üyesi tüm ülkelerin acil ödemeler dengesi ihtiyaçlarını karşılama amacıyla kullanılır.

Teknik Yardım

- IMF, amaçlarına ulaşmak için kullandığı üçüncü araç olan *kapasite geliştirme* aracı ise IMF'nin üyelerine etkin ekonomi politikaları uygulayabilmeleri için teknik destek ve eğitim yardımları sunmasıdır.
- Teknik yardım, maliye politikası, para ve kur politikaları, bankacılık ve finansal sisteminin gözetimi ve düzenlemesi ve istatistik dahil olmak üzere çeşitli alanlarda sunulmaktadır.

IMF'nin yapısı

- IMF, Birleşmiş Milletler'in uzmanlık kuruluşlarından birisidir. Buna karşılık idari ve mali açıdan bağımsız bir örgüt olarak faaliyet göstermektedir.
- IMF bir fon olduğu için her üye bu fona katkıda bulunur. Bu da Fon'un sermayesini oluşturur. Üyelerin sermayeye katılım paylarına *kota* adı verilir.

Kota

- Üye ülkelerin IMF'in yönetiminde temsil düzeyi ve Fon kaynaklarından yararlanabilecekleri miktar sahip olunan kotaya bağlıdır.
- Üyelerin Fon sermayesine katkıları, ulusal gelirleri, dış ticaret hacimleri, döviz rezervleri, ihracat çeşitliliği ile dış ödemeleri göz önünde bulundurularak belirlenir.
- Bir ülke IMF'e üye olduğunda kotasının dörtte birini konvertibl döviz ile (ABD doları, euro, yen, sterlin, renminbi veya SDR) geri kalanını ise ulusal parasıyla öder.

Ağırlıklı Oy Sistemi

- IMF ağırlıklı oy yöntemini kullanır. Her üye ülkenin sabit oyunun yanında, Fon sermayesine katkısı ölçüsünde (kotası) değişken oyu bulunmaktadır. Bir ülkenin kotası ne kadar fazla ise karar alma sürecinde ağırlığı da o ölçüde fazla olmaktadır.

IMF: Reformlar

- Dünya ekonomisindeki gelişmelere paralel olarak IMF'nin yapısında ve yönetiminde de değişiklikler yapılması amacıyla özellikle gelişmekte olan ülkelere- rin Fon'da yeterince temsil edilmediği eleştirilerine karşılık 2006 yılında IMF içinde reform çalışmaları başlatılmıştır. Bu kapsamda daha dengeli bir kota dağılımının gerçekleştirildiği Reform Paketi IMF Gubernörler Kurulu tarafından 15 Aralık 2010 tarihinde kabul edilmiş ve 26 Ocak 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

IMF: Reformlar

- IMF'nin toplam kotası iki kat arttırılmış,
- Gelişmekte olan ülkelerin kotaları arttırılmış,
- Avrupa ülkelerinde olan iki adet icra direktörlüğü temsil yetkisi geliştirmekte olan ülkelere aktarılmıştır.
- Ülkemizin IMF'deki pozisyonu da Reform Paketi sonrasında değişmiş toplam kota içindeki payımız %0,98 seviyesine yükselerek en çok kotaya sahip 20. ülke konumuna gelmiştir.